Rocznik 1929. Nr. 1.

# Gazeta Powiatowa

## powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 5-go stycznia 1929 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: S i w y, dyrektor biur, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

T r e ś ć :



## DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

### Zarządzenie

**w sprawie normalizacji przemiału żyta.**

Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1. grudnia 1928 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 882) zakazany jest od dnia 15. grudnia 1928 r. przemiał żyta na mąkę gatunku wyższego (jaśniejsza), aniżeli jednolity typ każdorazowo oznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Typ ten będzie ustalony na podstawie 70% owego wyciągu z ziarna o przeciętnej wadze 70 kg na hektoliter.

Wzorzec mąki typowej znajduje się w Starostwie. Wzór ten jest aż do dalszego zarządzenia **typem obowiązującym.**

Wszystkie młyny, znajdujące się na terenie powiatu świętochłowickiego, powinny posiadać u siebie wzorzec mąki typowej, który mogą nabywać w Starostwie, gdzie równocześnie urzędowo stwierdzi się zgodność ze wzorem mąki obowiązującego typu.

Wzorce te w młynach powinny być umieszczone w dwóch szklannych słoikach (możliwie z bronzowego szkła), z których jeden szczelnie zamknięty będzie opieczętowany urzędową pieczęcią i uiszczony na nim będzie nalepek z napisem: „Urzędowo stwierdzony typ mąki żytniej". Pod napisem tem powinna się znajdować pieczęć Starostwa, data i podpis urzędnika, który stwierdził. że znajdująca się w słoiku mąka odpowiada typowi.

W drugim słoiku, nieopieczętowanym, szczelnie zamkniętym, winna znajdować się mąka dla potrzeb młyna przy przemiale żyta na mąkę według obowiązującego typu.

Niezależnie od tego wskazane jest, aby zakłady przemysłowe przerabiające mąkę żytnią w przepisowej jakości (piekarnie i tp.) znajdujące się na terenie powiatu świętochłowickiego, również zgłosiły do Starostwa próby mąki dla urzędowego potwierdzenia zgodności tych wzorów z obowiązującym typem.

Przekroczenie rozporządzenia pociąga za sobą po myśli Art. 4. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) karę aresztu 20 tygodni lub grzywnę do 10.000 zł.

Świętochłowice, dnia 29. grudnia 1928 r.

**Starosta**

(—) Szaliński.

2.

## Obwieszczenie.

W zagrodzie restauratora Brzeziny w Wielkich Hajdukach ulica Kalina Nr. 63 stwierdzono urzędowo pomór świń, co niniejszem stosownie do § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 29. XII. 1928 r.

L. P. 4952. **Starosta**

(—) Szaliński.

3.

## Obwieszczenie.

Zaraza pomoru świń w zagrodzie Bazylego Kremze w Lipinach ulica Południowa wygasła, co niniejszem podaję stosownie do § 369 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 17. XII. 1928 r.

L. P. 4411 3 **Starosta**

(—) Szaliński.

4.

### Dot: nominacji zastępcy urzędnika stanu cywilnego w Goduli.

Reskryptem Ad. 12/2 z dnia 11. grudnia 1928 r. zatwierdził Pan Wojewoda nominację rendanta gminnego p. Wiktora Gambca z Goduli na zastępcę urzędnika stanu cywilnego w Goduli.

**Starosta i Przewodniczący**
**Wydziału Powiatowego**

(—) Szaliński

5.

### Dot. nominacji zastępcy urzędnika stanu cywilnego w Brzezinach.

Reskryptem Ad 12/4 z dnia 20. grudnia 1928 r. przyjął p. Wojewoda nominację sekretarza podatkowego p. Jana Dudy z Brzezin zastępcą urzędnika stanu cywilnego na okręg Brzeziny do zatwierdzającej wiadomości.

**Przewodniczący**
**Wydziału Powiatowego**

(—) Szaliński.

6.

## Statut miejscowy

### w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Urzędu Okręgowego Świętochłowice.

Na podstawie §§ 55, 52 punkt 1 ordynacji powiatowej z dnia 13. XII. 1872 r. w brzmieniu ustawy z dnia 19. III. 1881 r. (G. S. str. 155) i ustawy z dnia 9-go października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów i wojska (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116, poz. 924) i ustawy śląskiej z dnia 8. lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) uchwala Wydział Okręgowy na posiedzeniu z dnia 15-go XI. 1928 r. następujący statut w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Urzędu Okręgowego Świętochłowice.

§ 1.

Uposażenie czynnych funkcjonarjuszów ustala i płaci się według niniejszego statutu i załączonego planu ugrupowania stanowiącego integralną część niniejszego statutu.

§ 2.

Przejście na bezpośrednio wyższy szczebel danej grupy odbywa się automatycznie co 3 lata w stałych terminach półrocznych, mianowicie 1-go stycznia i 1-go lipca każdego roku po myśli art. 6 ustawy z dnia 9-go października 1923 r.

§ 3.

O awansowaniu do wyższej grupy decyduje Naczelnik okręgowy w miarę wolnych miejsc etatowych, przyczem awansowany otrzymuje w wyższej grupie uposażenie tego szczebla, który pod względem ilości punktów jest bezpośrednio wyższy od szczebla, zajmowanego poprzednio w grupie niższej.

§ 4.

Przy pierwszym mianowaniu urzędnik otrzymuje uposażenie pierwszego szczebla, o ile Wydział Okręgowy nie postanowi inaczej. Czas służby próbnej odbytej w Urzędzie Okręgowym policza się w zupełności.

§ 5.

Uposażenie płatne jest miesięcznie z góry.

§ 6.

Wraz z określonem w § 1 uposażeniem funkcjonarjusze otrzymują wszystkie dodatki, jakie należą się każdorazowo urzędnikom państwowym lub wojewódzkim w Województwie Śląskim.

§ 7.

Funkcjonarjuszom, którym przydzielono mieszkanie służbowe potrąca się z uposażeń wartość mieszkania, którą ustala Naczelnik Okręgowy. O przydzieleniu bezpłatnego mieszkania służbowego i podobnych świadczeń w naturze decyduje Wydział Okręgowy.

Jeżeli funkcjonarjusz korzystający z mieszkania służbowego zostanie przeniesiony do stanu spoczynku lub umrze, lub służbę opuści, to ubikacje służbowe tego mieszkania muszą być natychmiast opróżnione, pozostałe ubikacje po upływie następnego ćwierćrocza.

§ 8.

O ustaleniu i wysokości dodatków funkcyjnych po myśli art. 9 ustawy z dnia 9-go października 1923 r. decyduje Wydział Okręgowy.

§ 9.

Należność za komisorja (delegacje) podróże służbowe i koszta przeprowadzki przy przeniesieniu ustalone będą przez Naczelnika Okręgowego po myśli każdoczesnych przepisów obowiązujących funkcjonarjuszów państwowych tej samej grupy. Kosztów przeprowadzki dokonanej w obwodzie tutejszego Urzędu Okręgowego, nie zwraca się.

Renumeracje służbowe oraz należności mundurowe ustalone będą przez Wydział Okręgowy.

Dopóki Państwo płaci swoim funkcjonarjuszom dodatek regulacyjny, funkcjonarjusze Urzędu Okręgowego otrzymują zwrót opłaty szkolnej w szkołach średnich, jeżeli rodzice nie mogli umieścić ich dzieci w równorzędnych zakładach państwowych.

W miejsce pomocy lekarskiej Urząd Okręgowy opłaca dla funkcjonarjuszów przymusowo ubezpieczonych składkę kasy chorych.

Funkcjonarjuszom nie podlegającym przymusowemu ubezpieczeniu udzieli Urząd okręgowy w zamian pomocy lekarskiej dodatki jak następuje:

a) nieżonatym i bezdzietnym wdowcom 10%

b) bezdzietnym, żonatym 20%

całych miesięcznych poborów z wyjątkiem dodatków funkcyjnych.

Dla funkcjonarjuszów ubezpieczonych przymusowo w kasach chorych ustala się tytułem ekwiwalentu za ulgi w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnemi ryczałt w wysokości 80 zł rocznie, płatny w ratach kwartalnych po 20 zł każdego pierwszego ostatniego miesiąca kwartału równocześnie z poborami za tenże miesiąc.

§ 10.

Zmiany spowodowane zmianą stosunków rodzinnych uwzględnia się z końcem tego miesiąca w którym nastąpiła zmiana stosunków rodzinnych, w razie zawarcia małżeństwa oraz przyrostu rodzinnego z początkiem miesiąca.

§ 11.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem uchwały przez Wydział Okręgowy.

Równocześnie traci moc dotychczasowy statut z dnia 7. 12. 1925 r. oraz dodatek z dnia 12. 12. 1927 r.

Świętochłowice, dnia 15. listopada 1928 r.

**Wydział Okręgowy**

(—) Walecki (—) A. Popiołek (—) Smolarczyk
(—) Maćkowiak (—) Hink (—) Grocholl
(—) Kamiński.

# Plan ugrupowania funkcjonarjuszów Urzędu Okręgowego.

| Grupa porządkowa | Stanowisko służbowe | Ma pobierać pobory według ustawy z dnia 9. X. 1923 r. w grupie państwowej | Uwagi |
|---|---|---|---|
| I | Kom. Naczelnik Urz. Okr. | VII | |
| II | Kierownik biur z tytułem inspektora | VIII | |
| III | st. sekretarz | IX | Przechodzi po 21 latach służby publicznej, w tem conajmniej 6 lat w Urz. Okręg. w grupę porządkową II. |
| IV | sekretarz okręgu | X | Przechodzi po 24 latach służby publicznej, w tem conajmniej 6 lat w Urz. Okręg. do grupy porządkowej III. |
| V | 1. asystent<br>2. egzekutor | XI | |

Świętochłowice, dnia 15. listopada 1928 r.

**Wydział Okręgowy**

(—) Antoni Popiołek (—) Maćkowiak
(—) Grocholl (—) Kamiński
(—) Walecki (—) Smolarczyk
(—) Hink

Powyższy statut zatwierdza się na podstawie § 5 ustawy o właściwościach władz z 1. VIII. 1883 r. (zb. ust. str. 237) łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. VII. 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 5. VIII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 35).

Świętochłowice, dnia 5. XII. 1928 r.

W imieniu Wydziału Powiatowego

**Przewodniczący**

(—) Szaliński.

---

Ogłoszono:

Świętochłowice, dnia 27. XII. 1928 r.

**Naczelnik urzędu okręgowego**

(—) W. Polak.

---

7.

## Uchwała

**Rady gminnej w Świętochłowicach na posiedzeniu z dnia 3. grudnia 1928 r.**

---

**Dotyczy: Ustalenia dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków pp.**

---

W myśl art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17 poz. 30) pobierać na rzecz gminy Świętochłowice na rok kalendarzowy 1929 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 401) w wysokości:

100% do opłaty państwowej od patentów na wyrób i

100% do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

O. p. p.

(—) W. Polak. (—) E. Wolny. (—) Frania.

---

Powyższą uchwałę zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30).

**W imieniu**

**Wydziału Powiatowego**

**Przewodniczący**

(—) Szaliński.

---

Ogłoszono.

Świętochłowice, dnia 27. grudnia 1928 r.

**Kom. Naczelnik gminy**

(—) W. Polak.

# KOMUNIKATY.

## Opieka Społeczna nad chorymi gruźliczymi.

Na terenie Polski dobiegają do końca dni przeciwgruźlicze, których zadaniem jest propaganda w najszerszych kołach ludności, walki z tą zmorą ludzkości i zebranie drogą rozsprzedaży znaczków przeciwgruźliczych, środków pieniężnych na tę trudną walkę.

Korzystając z tej okazji pragnę na tem miejscu wyjaśnić, na czem ta walka polega.

W Polsce umiera rocznie 80 000 ludzi na gruźlicę a około pół miljona rocznie choruje, rozsiewając wokół siebie miljardy prątków gruźliczych porywając coraz to nowe ofiary. W powiecie świętochłowickim umiera rocznie w przybliżeniu 600 ludzi na gruźlicę, to znaczy, że co 10 zgon przypada jeden na gruźlicę. — Ponieważ ilość chorych na gruźlicę oblicza się w ten sposób, że cyfrę umarłych mnoży się pięciokrotnie otrzymujemy przeto na powiat świętochłowicki ilość żyjących chorych gruźliczych, będących w różnych stadjach choroby na 3000. Jest to liczba, która musi do każdego przemówić swoją grozą i zastanowić, czy nie ma sposobu na położenie tamy tej zarazie i czy robi się cośkolwiek aby wydatnie zmniejszyć te hekatomby corocznych ofiar.

Gruźlica jest chorobą ściśle społeczną, to znaczy rozszerzanie się jej jest związane ściśle z warunkami materjalnemi ludności i związane z stopniem jej kultury. Im gorsze warunki materjalne, im słabsza kultura danego społeczeństwa tem nasilenie zachorowań na gruźlicę większe. Nic nie pomogą przepisy policyjno-sanitarne, ustawy państwowe, gdzie panuje nędza mieszkaniowa, złe odżywianie się i gdzie nie dojrzeją do walki

z gruźlicą obyczaje, t. zn. gdzie nie będzie uświadomienia o sposobie przenoszenia się gruźlicy. Na nic nie zdadzą się napisy „Nie pluć na podłogę" jeśli napis ten ma przemówić do człowieka niekulturalnego, który taki zakaz poczytuje sobie za ograniczenie wolności osobistej.

Walka z gruźlicą to więc kwestja mieszkaniowa przedewszystkiem i poprawa bytu ekonomicznego szerokich warstw społeczeństwa a potem kwestja szerzenia kultury, higjeny, czystości osobistej i swojego otoczenia.

Państwa takie jak Stany Zjednoczone Ameryki, Danja i Skandynawja dzięki rozwiązaniu tych problematów powoli zaczynają kwestję gruźlicy, jako klęski społecznej, uważać za załatwioną podobnie jak epidemje tyfusu, ospy itp.

Niestety u nas w Polsce w szczególności zaś na Górnym Śląsku będziemy się jeszcze długo borykać z tym biczem Bożym, jakim są suchoty czyli gruźlica. Do pracy muszą się zabrać wszystkie powołane czynniki władze państwowe, komunalne, kasy chorych, Zakłady Ubezpieczeń wszelkie przedsiębiorstwa i społeczeństwo jako takie.

Budowa mieszkań, kanalizacja, wodociągi, brukowanie i czyszczenie ulic, higieniczne szkoły, ochronki, kolonje letnie i półkolonje, związki sportowe i gimnastyczne, turystyka, czystość mieszkań i podwórzy, ogródki robotnicze i **łaźnie miejskie** parki i szkółki leśne, szpitale i sanatorja, czystość lokali publicznych i zwalczanie alkoholu, propaganda i nauczanie, wszystko to są czyny, które zmierzają do podniesienia ogólnej tężyzny zdrowia a przez to walnie przyczyniają się do zwalczania gruźlicy, która nie lubi słońca, powietrza i czystości a lęgnie się bezkarnie w zakamarkach, w cieniu i towarzyszy nieodłącznie nędzy.

Jako jedno ogniwo ważne w arsenale walki przeciwgruźliczej to poradnie przeciwgruźlicze, które powinny znaleść się w każdej większej miejscowości.

Zadaniem ich jest kształcenie publiczności w sprawach gruźlicy, pouczają o niebezpieczeństwie zarażenia, o środkach zapobiegania, wykrywają i rejestrują wszystkie ogniska choroby, współpracują w usuwaniu ciężko chorych i niebezpiecznych dla otoczenia, sprawują opiekę moralną i materjalną nad chorymi i zagrożonymi, ułatwiają łżej chorym umieszczenie w sanatorjum, wskazują na braki mieszkaniowe, dostarczają spluwaczek i środków dezynfekcyjnych, obdzielają biednych srodkami żywnościowemi, tranem mlekiem, a nieraz muszą leczyć, gdzie pomoc lekarska skądinąd jest niemożliwa, dostarczają naświetlań lampą kwarcową, organizują odczyty, rozdzielają broszury, ulotki, wdzierają się przy pomocy pielęgniarki do mieszkania chorego, by w samym źródle choroby szerzyć zasady higjeny, służyć radą w opiece chorego i chronić zagrożonych, zwłaszcza dzieci.

Z powyższego widzimy jak wielkie i rozliczne zadania spełnia poradnia przeciwgruźlicza i że jej pracę należy doceniać i popierać. Pierwszą poradnie przeciwgruźliczą założono w roku 1887 w Edynburgu (Szkocja), w latach 1900/1901 pokryły już większą część Francji zyskały sobie niebawem prawo obywatelstwa w Niemczech, skąd zostały zaszczepione na terenie Polski w roku 1908 we Lwowie, by po wojnie jak grzyby po deszczu rozsiać się po wszystkich województwach.

Poradnia zajmuje obecnie najwydatniejsze miejsce w ruchu przeciwgruźliczym. Punkt ciężkości całej walki z gruźlicą przeniósł się z sanatorjum do poradni. Jest ona niejako filarem, na którym wspiera się cały ten ruch.

Gminne urzędy opieki społecznej są bardzo zainteresowane walką z gruźlicą, gdyż każdy chory wyczerpawszy środki ubezpieczeniowe prędzej czy później staje się ciężarem funduszy publicznych im więc prędzej zapobiegnie się szerzeniu choroby tem świadczenia gminy zmaleją, każdy więc wydatek na walkę z gruźlicą jest rodzajem weksla,który niechybnie z procentem w przyszłości zostanie zrealizowany.

U nas na Śląsku całą akcję poradni przeciwgruźliczych ujął w swe ręce Polski Czerwony Krzyż w Katowicach, który w miarę swych funduszy powoli pokrywa cały teren przemysłowy Śląska siecią poradni i bardzo chętnie idzie na rękę urzędom gminnym, które okażą zainteresowanie w tej sprawie i przyrzekną swoją współpracę, conajmniej zaś stawią do dyspozycji nadający się lokal złożony z 2 lub 3 pokoi.

W powiecie świętochłowickim mamy już kilka takich poradni przeciwgruźliczych, cieszących się bardzo wielką frekwencją i działających bardzo zbawiennie na swoim terenie.

1. Poradnia w Świętochłowicach przy biurze lekarza powiatowego, przeprowadza się w najbliższym terminie do budynku, zajmowanego dotąd przez Ogólno-Miejscową Kasę Chorych.

2. Poradnia w Wielkich Hajdukach w szpitalu hutniczym, prowadzona przez D-ra Mierzowskiego.

3. Poradnia w Rudzie w szpitalu gminnym, pod kierunkiem Dra Dzierży.

Projektowane są na rok 1929:

4. Poradnia w Szarleju o ile gmina dostarczy lokalu.

5. Poradnia w Nowym Bytomiu w budującym się gmachu opiekuńczym.

6. Poradnia w Brzezinach w budującym się gmachu opiekuńczym.

7. Poradnia w Lipinach jako oddział projektowanego ośrodka zdrowia.

(—) Dr. Hessek,

lekarz powiatowy.

## Starostwo Świętochłowice

Po złożeniu egzaminu praktycznego zamianował p. Wojewoda Śląski praktykanta referendarskiego p. Korola Józefa referendarzem w VIII. st. sł.

P. Wojewoda Śląski zamianował:
Nikla Franciszka, aspiranta Policji Wojew. Śl. Podkomisarzem Policji Wojew. Śl. w VIII. st. sł.

Szołtyska Józefa, aspiranta Policji Wojew. Śl. Podkomisarzem Policji Wojew. Śl. w VIII. st. sł.

---

Od pewnego czasu daje się zauważyć, że surowiec skórzany pochodzenia krajowego traci coraz to więcej na jakości. Na konferencjach zwołanych przez Ministerstwo Rolnictwa, zostało stwierdzono, że na obniżenie jakości surowca skórzanego przeważnie wpływa wadliwe zdejmowanie skór przy uboju zwierząt w rzeźniach i następnie nieodpowiednie przechowywanie i konserwacja skór do czasu ich sprzedaży garbarzom. Psucie skór przy ich zdejmowaniu przez głębokie i powierzchowne nacięcia w różnych miejscach a szczególnie na grzbiecie wynika głównie z niedbalstwa lub nieumiejętności pracowników, którzy pośpieszając się w pracy, nie dbają o dokładanie należytej staranności przy zdejmowaniu skór. Na niedokładność pracy wpływa również czysto brak w rzeźni odpowiednich warunków, w szczególności zaś niedostateczne oświetlenie i ciasnota.

Pozatem nawet względnie nieźle zdjęte skóry podlegają zniszczeniu z powodu przechowywania przez kupujących towar pośredników w prymitywnie urządzanych komórkach i prowizorycznych składach, gdzie nie może być zastosowane należyte w swoim czasie solenie skór lub suszenie.

Obniżenie jakości surowca skórzanego pociąga za sobą obniżenie jego wartości a tem samem i uszczerbek majątkowy dla danego rzeźnika. Jest wobec tego w interesie każdego rzeźnika, aby przestrzegał następujących zasad:

1. W rzeźniach należy unikać ciasnoty podczas uboju i dążyć do rozłożenia uboju równomiernie, aby nie skupiać całego uboju w pewnych godzinach dnia, co powoduje pośpiech i niedokładność w pracy. Nocnych ubojów należy o ile możności unikać.
2. Przy wszystkich rzeźniach winny być urządzone odpowiadające koniecznym wymaganiom składy do solenia i przechowywania skór. Korzystanie z tych składów winno być jak najbardziej uprzystępnione dla rzeźników i handlarzy w celu uniknięcia pośrednictwa i magazynowania skór w prywatnych składach poza rzeźniami.

Dokładniejszych a przedewszystkim technicznych wskazówek udzielić mogą Powiatowy Lekarz Weterynaryjny oraz badacze mięsa, do których powinni się zwrócić wszyscy interesowani.

---

## Ogłoszenia.

# Zamknięcie rachunkowe

Spółki Spożywczej „Nowy Konsum" zapisana spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach za czas od 1. października 1927 r. do 30. września 1928 r.

## Bilans końcowy

**Aktywa.**

| | | |
|---|---|---|
| Stan kasy | 515 | 38 |
| Zasoby w towarach | 25 691 | 93 |
| Inwentarz | 866 | 00 |
| | 27 073 | 31 |

**Pasywa.**

| | | |
|---|---|---|
| Udziały członków a zł 3 110,— b „ 20,— | 3 130 | — |
| Wierzyciele | 11 090 | 33 |
| Fundusz rezerwowy | 1 918 | 54 |
| Udziały niepodjęte | 3 894 | 06 |
| Nadwyżka | 7 040 | 38 |
| | 27 073 | 31 |

| | | |
|---|---|---|
| Liczba członków w dniu 1. października 1927 r. | 592 | osób |
| Ubyło w ubiegłych latach z powodu śmierci zgłoszonej dopiero w roku sprawozdawcz. | 1 | „ |
| | 591 | „ |
| Przybyło w roku operacyjnym | 33 | „ |
| | 624 | „ |
| 30. września 1928 r. wystąpiło przez wypowiedzenie | 2 | „ |
| Stan w dniu 1. października 1928 r. | 622 | „ |

Lipiny, dnia 29. grudnia 1928 r.

**Nowy Konsum** zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach.

Zarząd:

(—) **Walter** (—) **Spuida** (—) **Babin.**

# Geschäfts-Abschluss

des Nowy Konsum Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach, für die Zeit vom 1. Oktober 1927 bis 30. September 1928.

## Bilanz

**Aktiva.**

| | | |
|---|---|---|
| Kassenbestand | 515 | 38 |
| Warenbestand | 25 691 | 93 |
| Inventarien | 866 | 00 |
| | 27 073 | 31 |

**Pasiva.**

| | | |
|---|---|---|
| Guthaben der Mitglieder a zł 3110,00 b „ 20,00 | 3 130 | 00 |
| Gläubiger | 11 090 | 33 |
| Reservefonds Konto | 1 918 | 54 |
| Nicht erhobene Geschäftsanteile | 3 894 | 06 |
| Ueberschuss | 70 40 | 38 |
| | 27 073 | 31 |

| | | |
|---|---|---|
| Mitgliederzahl am 1. Oktober 1927 | 592 | Person. |
| Hiervon ab in den Vorjahren verstorben, aber erst im Berichtsjahr angezeigt | 1 | „ |
| | 591 | „ |
| Zugang während des Geschäftsjahres | 33 | „ |
| | 624 | „ |
| Am 30. September 1928 schieden aus: durch Kündigung | 2 | „ |
| Bestand am 1. Oktober 1928 | 622 | „ |

Lipiny, den 19. Dezember 1928.

**Neuer Konsum-Verein** zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach

Der Vorstand

(—) **Walter** (—) **Spuida** (—) **Babin.**

Prenumerata wynosi [illegible] złote miesięcznie. Pojedyńczy numer kosztuje 0,75 zł. Prenumeratę przyjmuje każdy urząd pocztowy.— Inserata: wiersz drobny dwułamowy 0,15 zł, reklamowy 0,30zł. Inserata i ogłoszenia muszą być oddane redaktorowi najpóźniej do czwartku każdego tygodnia.

Zakład Graficzny Konrad Leksan, Świętochłowice.